

Bone Deus! quot ego nunc barbâ rubros, capillis
 raris nigris, qui in barba id sordiditate comitâ bene,
 non dâ ostentant, dum in capillis adhuc invidiosâ
 iuuentutis florem exhibuerunt. Quis quid si n' conesse-
 ret? n' pubescere lauris e' ad iudicium. Nonne
 hanc rubram barbâ n' mod' cadere dignat, sed et
 ceruicem utpote pubescens experte merito ap-
 pellare liceret? Quis? quibus conferens pat-
 ribus? nihil profecto aliud. Ad sunt facia san-
 ctus. Non abnuit, verum equid' dicit, quia sordiditate
 comitans, cui potissimum laus facta ascribitur,
 quod si vò nullus nisi sordiditate conferens
 facta laude claret. aut nullus sine comitâ
 aut sordiditate gradum peruenire potest, aut nulli
 comitâ abq' edentibus delirarent à facia sordiditate
 nimis enormiter quondam exorbitantes. Deniq'
 quod ob causâ istâ Nigri hâc ubi conesseunt n' d' d'
 certe ob aliâ, nisi quia sordiditate, quâ sordiditate
 sumâ sordiditate e', sordiditate deformitatis paret.
 Rubra vò barbâ ipsi aures grata et accepta e',
 et ad quâ proter naturâ ordinem esse cõ sordiditate
 uare scilicet. Quis enim Cerberus aut cynosura
 sed alus sub barbâ rubra labitat! quæ pestis grauat.